

การทุจริตในภาครัฐ

ประเทศไทย.. ติดอันดับประเทศที่มีการคอร์รัปชันสูงในอันดับต้นๆ ของโลก

จากดัชนีภาพลักษณ์คอร์รัปชันประจำปี 2553 ของประเทศไทยสูงขึ้นมาก จากอันดับ 178 ประเทศทั่วโลกมาอยู่ที่ 78 สถานการณ์ทุจริตคอร์รัปชันในสังคมไทยเลวร้ายมากขึ้น มีการจ่ายเงินใต้โต๊ะให้กับผู้มีอำนาจ เพื่อให้ได้งานหรือสิทธิประโยชน์มากกว่า 50% สูงขึ้นมากจากในอดีตช่วง 20-30 ปี การจ่ายเงินใต้โต๊ะหรือค่าตอบแทนเพียง 2-3% และเพิ่มเป็น 30-40% ช่วง 3-4 ปีที่ผ่านมา และกำลังเป็นปัญหาที่ยังรบกวนฝังลึกยาวนานในสังคมไทยไม่ต่างกับโรคร้ายที่คอยกัดกร่อนและบ่อนทำลายประเทศและการพัฒนาเศรษฐกิจประเทศชาติในอนาคต สิ่งที่เราต้องระวังคือคนไทยส่วนใหญ่กลับมองว่าเรื่องคอร์รัปชันเป็นเรื่องปกติธรรมดาในสังคมและสามารถยอมรับได้

ก่อนหน้านี้ทางวิชาการหลายสำนักเคยลงพื้นที่ทำการสำรวจและรวบรวมการทุจริตคอร์รัปชันตามหน่วยงานต่างๆ ไว้หลายครั้งแม้แต่แต่ละครั้งจะไม่ระบุ **"ข้อเท็จจริง"** ทั้งหมดว่าหน่วยงานใดที่เรียกรับผลประโยชน์และไม่มีการรายงานถึงผู้กระทำผิด แต่ก็มักใช้ตัวเลขการเรียกรับเงินหรือเรามักจะเรียกกันสั้นๆว่า **"จ่ายส่วย"** ในอัตราที่สูงขึ้นแบบก้าวกระโดดและขั้นตอนของการจ่ายส่วยกว้างขวางมากขึ้น ตัวเลขในแต่ละครั้งก็พบว่าจะมีมูลค่าไม่ต่ำกว่า 1 แสนล้านบาท จนล่าสุดที่มีการหยิบยกมาโจมตีกันในสภาผู้แทนราษฎร ถึงการจ่ายส่วยต่อโครงการขนาดใหญ่ที่หน่วยงานรัฐจัดซื้อจัดจ้าง มีอัตราสูงถึง 30% ต่อชิ้นงาน คิดเป็นมูลค่าไม่น้อยกว่า 3 แสนล้านบาท แม้หลายรัฐบาลที่ผ่านมา เลือกใช้การประมูลแบบอ้อมออคชั่น (เสนอประมูลผ่านระบบคอมพิวเตอร์พร้อมกัน) ก็ยังพบการฮั้วประมูล พอจับได้

ก็ทำได้เพียงล้มประมูล

เมื่อได้มีโอกาส

สอบถามเจ้าของธุรกิจและนักวิชาการ

บางส่วนที่ไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับภาคเครือข่ายข้างต้น

ก็ได้คำตอบเดียวกัน คือ เป็นเรื่องยากที่การทุจริตคอร์รัปชันจะ

ลดลงหรือหมดไปจากประเทศไทย เหตุผลสำคัญคือ **ประเด็นแรก**

ประเทศไทยยังเป็นสังคมอุปถัมภ์ พื้นฐานกลุ่มประเทศอาเซียน

ไม่เฉพาะแต่ประเทศไทย ทั้ง เวียดนาม พม่า มาเลเซีย อินโดนีเซีย

กัมพูชา หรือแม้แต่ประเทศนอกอาเซียน อย่างจีนหรืออินเดีย ที่มี

ขนาดธุรกิจและเศรษฐกิจที่ใหญ่กว่าประเทศไทย ยังต้องอาศัย

คอร์รัปชันต่อการได้รับเลือกการชนะประมูลหรือได้สิ่งที่ต้องการ

"ไทยยังถูกสอนถูกฝังในจิตสำนึกว่า การเกรงกลัว ผู้มีอำนาจ พวก

ศักดินา ลูกน้องต้องเคารพทำตามผู้ใหญ่สั่ง" จึงเป็นช่องโหว่

ต่อการรับจ่ายส่วย แม้จะไม่เต็มใจบ้างก็ไม่มี การคัดค้านจนออก

นอกหน้า อีกประเด็น คือกฎหมายไทยและการบังคับใช้กฎหมาย

ไทยยังไม่แรงพอและยังมีช่องโหว่ผู้ใช้กฎหมายก็ถูกมองถึงสอง

มาตรฐาน จึงขาดความเชื่อมั่นต่อการเข้าร้องเรียนและฟ้องร้อง

ทั้งที่เกิดความผิดต่อองค์กรและประเทศชาติแล้ว ซึ่งรัฐบาล

ในหลายปีที่ผ่านมาจะไม่เห็นถึงการยกเว้นหรือการปรับปรุง

กฎหมายดูแลปัญหาคอร์รัปชัน **ประเด็นสำคัญ** ที่กำลังมีอิทธิพล

อย่างมากต่อวงการทุจริตคอร์รัปชันไทย อาจเป็นปัญหาจุกอก

ไปทั่วโลก โดยเฉพาะประเทศกำลังพัฒนา คือ การเปิดเสรีการค้า

และการลงทุน ที่กำลังเกิดการแข่งขันแย่งจ่ายส่วยหรือสินบน เพื่อ

ให้ได้รับอนุมัติให้นำเข้า หรือได้มาซึ่งใบอนุญาตต่อการได้รับสิทธิ

ต่อโครงการต่างๆ

แม้หลักการที่ว่าคอร์รัปชันจะหมดไปก็เพียง

"ไม่จ่าย" แต่ในสภาพความเป็นจริง ที่การแข่งขันทวีความรุนแรง

และการมุ่งเป้าหมายเปิดประเทศรับเสรีการค้า การลงทุน เพื่อหวัง

ออกไปค้าขายและลงทุนนอกประเทศเพื่อให้ได้งาน ที่ผ่านมามาก

จะได้ยินกันว่า เหตุที่ต้องจ่าย เพราะเขาจ่ายกันจนกลายเป็นธรรมเนียมปฏิบัติ

ความพยายามที่จะหยุดพฤติกรรมทุจริตคอร์รัปชัน

จะได้ผลมากน้อยแค่ไหน ภาคเอกชนในฐานะผู้ให้ต้องหยุดจ่าย

ได้จริงเสียก่อน